

1 **Bilag H**

2

3 **Transskription af interview med Rasmus den 11. november 2013**

4

5 *Kursiv*: Indikerer, der er lagt ekstra tryk på ordet.

6 [...]: Indikerer, når optagelsen er uforståelig.

7 (...): Transkriptørens kommentarer.

8

9 Interviewers bekræftende småord (eks.: ja?, okay, mm, og lign.) er som hovedregel udeladt. Det
10 samme gælder øh'er og gentagelser (eks.: udtalelsen "jamen jeg synes, jeg synes ..." er i
11 transskriptionen skrevet således: "jamen jeg synes ...").

12

13 Pernille: Anonymiseret mor til Rasmus.

14

15 Rasmus' mor Pernille var til stede under interviewet. Rasmus sad for enden af familiens spisebord.
16 Pernille sad på den ene side af ham, og interviewer og observatør på den anden side.

17

18 **INTERVIEW**

19

20 Interviewer: Kan du fortælle lidt om, hvad du bare sådan laver i din hverdag?

21

22 Rasmus: Altså, i hverdagen går jeg til taekwondo og badminton, og så leger jeg med mine venner, og
23 ellers laver jeg egentlig ikke så meget i min hverdag.

24

25 Interviewer: Hvilken klasse går du i? Går du i skole?

26

27 Rasmus: Femte.

28

29 Interviewer: I femte? Ok, det lyder spændende. Hvor længe har du egentlig været syg?

30

31 Rasmus: Øh (Rasmus kigger spørgende på sin mor)

32

33 Pernille: Tre og et halvt år.

34

35 Rasmus: Tre og et halvt år.

36

37 Observatør: Tre og et halvt år.

38

39 Interviewer: Ja, det har vi nemlig ikke fået noget at vide om sådan. Må vi spørge, hvilken sygdom du
40 har?

41

42 Rasmus: Det er [...]

43

44 Interviewer: Ok, hvad går det ud på sådan?

45
46 Rasmus: Det er noget med mine led, og hvad var det nu mere? (Rasmus henvender sig til sin mor).
47
48 Pernille: Det er en sjælden bindevævssygdom, som egentlig er en voksensygdom. De kender ikke
49 rigtig så mange børn, der har den, men den sidder i hans led og så sidder den i hans øje og inde i
50 hans synsnerve, og den sidder jo inde på hjernen. Så derfor hedder det [...]. Men det er sådan en
51 bindevævssygdom, der kan sidde i alle organerne, så derfor holder de godt øje med, at de ikke
52 spreder sig. Og det er derfor, at han skulle i MR-scanneren i morgen.
53
54 Interviewer: Ja, i morgen ja. Okay. Hvornår var du sidst på Hospital A?
55
56 Rasmus: Det var to uger siden, tror jeg, er det ikke? (Rasmus henvender sig til sin mor).
57
58 Pernille: Jo.
59
60 Rasmus: For to uger siden.
61
62 Interviewer: Kommer du der tit eller?
63
64 Rasmus: Det er lidt forskelligt efter sådan, hvordan jeg har det, men normalt er det hver ottende
65 uge, at jeg er derovre.
66
67 Interviewer: Og er det til ambulans behandling eller?
68
69 Rasmus: Det ved jeg faktisk ikke.
70
71 Interviewer: Nej, altså sådan er du på afdeling i kort tid eller?
72
73 Pernille: Der hvor han er indlagt på afdelingen i en fire timer, hvor han får IV-medicin. Så han ligger
74 ovre på H8. Det hedder egentlig ambulans, men fordi han skal have det IV, så ligger han ovre på
75 afdelingen.
76
77 Interviewer: Ja, ok. Hvordan har du det med at være på hospitalet, når du er der?
78
79 Rasmus: Jeg synes, at det er hyggeligt, når at Frida og Alfi kommer og så. Det er jo kedeligt at være
80 derovre.
81
82 Interviewer: Er det det?
83
84 Rasmus: Nej, jeg synes *ikke*, at det er kedeligt at være derovre.
85
86 Interviewer: Nå du synes *ikke*, det er kedeligt?
87
88 Rasmus: Der er altid noget at lave derovre.
89

90 Interviewer: Hvad kunne det være?
91
92 Rasmus: Nogle gange, så nede på gangen er der et eller andet, hvor enten så er der nogen der
93 tegner, eller så laver de nogle andre aktiviteter eller så plejer jeg at sidde og spille iPad eller er nede i
94 legestuen.
95
96 Interviewer: Så der er forskellige ting?
97
98 Rasmus: Ja.
99
100 Interviewer: Og nu nævnte du også, at Frida og Alfi er der. Ser du dem tit, når du er der?
101
102 Rasmus: Ja (Rasmus griner og smiler stort). Hun kommer *altid* ind.
103
104 Interviewer: Gør hun det?
105
106 Rasmus: Ja.
107
108 Interviewer: Så du kender hende godt eller?
109
110 Rasmus: Ja.
111
112 Interviewer: Hvad sådan tænker du, eller får du sådan en følelse, eller tænker du noget sådan, når
113 du er på hospitalet?
114
115 Rasmus: Næ, egentlig ikke. Næ.
116
117 Interviewer: Bliver du sådan glad eller ked af det eller?
118
119 Rasmus: Jeg er da glad, når jeg er derovre.
120
121 Interviewer: Hvad synes du så sådan, er rart ved at være på hospitalet – udover de her ting, som du
122 lige nævnte?
123
124 Rasmus: Det er rart, når at Frida og Alfi kommer ind, og man så kan være lidt sammen med dem. Og
125 det er rart, at der er så mange ting, som man kan lave der. Det er rart.
126
127 Interviewer: Ja. Hvad synes du måske, er lidt sværere ved at være på hospitalet?
128
129 Rasmus: Det ved jeg egentlig ikke rigtig. Jeg er jo egentlig vant til det nu. Så der er ikke rigtig noget
130 lige for tiden, der er svært ved at være derovre.
131
132 Interviewer: Er der noget, der har været sværere tidligere så?
133
134 Rasmus: Ikke lige efter, hvad jeg kan huske egentlig.

135
136 Interviewer: Hvad plejer du så at lave sammen med Frida og Alfi? Er der noget, du plejer at lave
137 sammen med dem?
138
139 Rasmus: Ja. Når vi er derovre, så plejer vi at trylle.
140
141 Interviewer: At trylle? (Rasmus griner) Hvordan tryller I?
142
143 Rasmus: Det er godt nok meget forskelligt. Nogle gange så er det nogle papirer, og nogle gange så er
144 det sådan noget stof.
145
146 Interviewer: Er det så både dig og klovnene, der tryller, eller er det kun klovnene?
147
148 Rasmus: Nej, det er mest mig (Rasmus griner).
149
150 Interviewer: Mest dig?
151
152 Rasmus: Ja, det er det jo faktisk.
153
154 Interviewer: Hvad laver klovnen så imens?
155
156 Rasmus: Står og spørger "Hvordan kan du trylle?" og "Har du noget oppe i ærmet?" og sådan.
157
158 Interviewer: Tryller du også for de andre børn, eller er det mest for klovnene og dig selv og sådan?
159
160 Rasmus: Nej.
161
162 Interviewer: Det lyder da sjovt. Har du mødt flere hospitalsklovne?
163
164 Rasmus: Nej, ikke nogen der plejer at være på hospitalet, men Pjerrot har i hvert fald også været
165 der. Men ellers er der ikke sådan andre, der er derovre, som jeg har mødt.
166
167 Interviewer: Så det er mest Frida og Alfi?
168
169 Rasmus: Ja.
170
171 Interviewer: Møder du begge to meget?
172
173 Rasmus: Det er mest Frida.
174
175 Interviewer: Mest Frida. Og hende har du mødt gennem alle de her år eller hvad?
176
177 Rasmus: Ja. Det var faktisk helt fra starten af, at jeg mødte hende.
178
179 Pernille: Du kan godt fortælle, hvor du mødte hende første gang, du skulle opereres.

180
181 Rasmus: Ja den første gang jeg mødte hende, det var på Hospital C.
182
183 Pernille: Ja det er rigtigt. Og så mødte du hende første gang du skulle opereres på Hospital A.
184
185 Rasmus: Ja, så pustede vi sæbebobler inde på operationsstuen, og det måtte vi vist ikke lige.
186 (Rasmus griner).
187
188 (Alle griner).
189
190 Interviewer: Fik hun så skæld ud eller hvad?
191
192 Rasmus: Ja, hun fik lidt skæld ud.
193
194 Interviewer: Hvem var det så, der blev sure? Var det sygeplejerskerne eller hvad?
195
196 Rasmus: Det kan jeg godt nok ikke huske, nej. Det er lang tid siden.
197
198 Interviewer: Men det var rart for dig eller hvad?
199
200 Rasmus: Det var sjovt.
201
202 Pernille: Det var fordi, du var så ked af at skulle derop ikke også?
203
204 Rasmus: Ja, fordi det var første gang.
205
206 Pernille: Så gik Frida med derop.
207
208 Interviewer: Hjalp det så lidt?
209
210 Rasmus: Ja.
211
212 Interviewer: Hvis du var lidt bange inden eller hvad?
213
214 Rasmus: Ja. Nu har jeg også prøvet det *så* mange gange, så nu ved jeg, hvad det er.
215
216 Interviewer: Så du bliver ikke sådan ked af det inden eller noget?
217
218 Rasmus: Nej. Ikke rigtig.
219
220 Interviewer: Kommer hun stadig med dig inden, hvis du skal til noget nyt eller noget?
221
222 Rasmus: Nej, egentlig ikke.
223
224 Interviewer: Hvad synes du om Frida og om Alfi? Måske især Frida, fordi hende møder du mest.

225
226 Rasmus: Jeg synes, at det er sjovt, at de kommer, og det kan godt være rart nogle gange, når man
227 keder sig, så er det lidt sjovt, at de kommer.
228
229 Interviewer: Keder du dig meget, når du er der eller?
230
231 Rasmus: Hvis der ikke lige er noget at lave, så plejer jeg at kede mig lidt.
232
233 Interviewer: Ja.
234
235 Rasmus: Men det plejer der normalt at være.
236
237 Interviewer: Sidder du sådan og venter på, at Frida kommer eller?
238
239 Rasmus: Nej, ikke rigtig. Jeg ved bare, at hun kommer på et eller andet tidspunkt. Det gør hun altid.
240
241 Interviewer: Kommer hun så ind på stuen til dig, eller går du ud og henter hende?
242
243 Rasmus: Hun kommer ind på stuen.
244
245 Interviewer: Ja. Snakker I også meget sammen, eller laver I ting sammen eller hvordan?
246
247 Rasmus: Vi laver mest ting sammen.
248
249 Interviewer: Ja, ok. Hvad synes du, er det bedste ved at være sammen med Frida?
250
251 Rasmus: Det ved jeg ikke rigtig. Jeg synes, at det hele er sjovt. Der er ikke sådan rigtig noget kedeligt
252 ved det.
253
254 Interviewer: Kan du måske fortælle om en gang, hvor I har lavet noget sammen?
255
256 Rasmus: Der er godt nok mange gange så.
257
258 Interviewer: Det gør ikke noget, om du fortæller om flere gange.
259
260 Rasmus: Der var en gang, hvor vi skulle trylle med sådan en gummikanin, og så tryllede jeg mange
261 frem. Og så skulle jeg passe dem for hende. Så skulle jeg passe dem og...
262
263 Pernille: Hvad med din fødselsdag, hvad var det, hun gjorde der?
264
265 Rasmus: Nå ja (Rasmus griner). Det var engang, hvor jeg var indlagt, mens jeg havde fødselsdag, og
266 så havde jeg fået kage, og så sad jeg med min kage og skulle til at spise den, men så sagde Frida og
267 Alfi, at jeg skulle lukke øjnene. Det gjorde mor så, men det gjorde jeg ikke.
268
269 Interviewer: Det gjorde du ikke?

270
271 Rasmus: Og så så jeg, at de var på vej til at tage min kage (Rasmus siger det med grinende stemme)
272
273 (Interviewer griner).
274
275 Pernille: Var det ikke også noget med, at de tog sådan noget papir ud over hele stuen?
276
277 Rasmus: Jo, det er sådan noget konfetti, de bare smed ud over hele stuen. Det var rengøringsdamen
278 ikke så glad for (Rasmus griner).
279
280 (Alle griner).
281
282 Interviewer: Så måtte de rydde det hele op igen eller hvad?
283
284 Rasmus: Ja.
285
286 Pernille: Så du blev ved med at finde konfetti i sengen, ikke også?
287
288 Rasmus: Ja (Rasmus siger det med grinende stemme).
289
290 Interviewer: Det lyder meget sjovt. Har der også været sådan andre hverdag, hvor der ikke har været
291 noget specielt noget som fødselsdage eller noget? Hvor du kan huske, at I har lavet noget sammen.
292
293 Rasmus: Vi tryller nok mest egentlig. For det vil jeg jo mest. Eller så puster vi ballondyr.
294
295 Interviewer: Ja. Begge to?
296
297 Rasmus: Ja. For så har hun lært mig at lave de der hunde der.
298
299 Interviewer: Nå.
300
301 Observatør: Sejt.
302
303 Interviewer: Er det svært at lave?
304
305 Rasmus: Ja det er svært at huske på, hvordan man skal lave det.
306
307 Interviewer: Ja. Laver I mest ting sammen ude på gangen, nej stuen, eller?
308
309 Rasmus: Det er mest inde på stuen, vi laver noget.
310
311 Interviewer: Kommer der så også andre børn imens eller hvad?
312
313 Rasmus: Næ, ikke normalt, så plejer der ikke at komme nogen. Det er egentlig bare os og så går hun
314 fra stue til stue til de andre.

315
316 Interviewer: Ja. Kunne du godt tænke dig at være mere sammen med hospitalsklovnene, når du er
317 indlagt, eller når du er på hospitalet?
318
319 Rasmus: Næ, jeg synes, det er fint, når de kommer sådan. Det er ikke for lang tid, og det er heller
320 ikke for kort tid. Så jeg synes sådan, det er godt.
321
322 Interviewer: Ja. Så det er lige sådan, som det skal være?
323
324 Rasmus: Ja.
325
326 Interviewer: Så der er ikke nogle gang, hvor du har sådan savnet, at hun skulle komme der noget
327 mere eller noget?
328
329 Rasmus: Nej.
330
331 Interviewer: Synes du selv, at du sådan opfører dig anderledes, når hospitalsklovnene er der?
332
333 Rasmus: Nej, det tror jeg egentlig ikke.
334
335 Interviewer: Det er ikke sådan, at du måske laver mere sjov eller?
336
337 Rasmus: Jo, mere sjov, det laver vi nok.
338
339 Interviewer: Ja. Ellers er det bare som det plejer eller hvad?
340
341 Rasmus: Ja.
342
343 Pernille: Du griner mere, når de er der ikke også? Så kan du godt glemme, hvis du har ondt i hovedet
344 eller noget.
345
346 Rasmus: Ja.
347
348 Interviewer: Er det som om, smerten forsvinder lidt der eller hvad? Eller glemmer du det bare?
349
350 Rasmus: Ja det er sådan, at når jeg har det sjovt, så kan jeg ikke sådan mærke, at jeg har det dårligt.
351 Men hvis jeg keder mig helt vildt, så kan jeg mere mærke, at jeg har det dårligt.
352
353 Interviewer: Så er det måske rart at finde på nogle ting, når du er der, for at glemme det lidt?
354
355 Rasmus: Ja.
356
357 Interviewer: Synes du ellers sådan, at sygeplejerskerne opfører sig anderledes, når Frida er der eller
358 Alfi?
359

360 Rasmus: Jo. Nogle gange, så griner de også lidt med, når de kommer ind. Når klovnene laver lidt
361 skæg med dem, så plejer de også at være lidt med.
362
363 Interviewer: Hvordan er de med, sådan?
364
365 Rasmus: Det er mest sådan, når klovnene laver grin med dem, at de så griner med. Men ellers så er
366 de ikke så meget med.
367
368 Interviewer: Hvad kan klovnene finde på at sådan lave imod dem?
369
370 Rasmus: Jeg kan ikke lige huske noget foreløbig. Næ, jeg kan ikke lige huske noget.
371
372 Interviewer: Men den plejer at lave grin med dem eller hvad?
373
374 Rasmus: Ja hvis de nogle gange lige kommer ind på stuen, så laver de nogle gange grin med dem.
375
376 Pernille: Alfi kan godt finde på at gemme sig i gardinet ikke også?
377
378 Rasmus: Nå ja (Rasmus griner).
379
380 Interviewer: Og hvad gør sygeplejerskerne så?
381
382 Rasmus: Så er det mest "Nå, hvor er Alfi?" og "åh, hvor er han henne?".
383
384 Interviewer: Leder hun så efter ham eller hvad?
385
386 Rasmus: (Griner) Ja og også nogle gange at så råber han "jeg er her, jeg er her". Og så prøver virkelig
387 at se ud, men det går ikke altid særlig godt.
388
389 Interviewer: (Griner) Nå. Synes du også sådan, at hospitalsklovnene opfører sig anderledes, hvis
390 sygeplejerskerne er der?
391
392 Rasmus: Nej, det synes jeg ikke rigtig, næ.
393
394 Interviewer: Det er det samme eller hvad?
395
396 Rasmus: Mm (indikerer et ja)
397
398 Interviewer: Hvad synes du så om sygeplejerskerne, som du har mest sådan med at gøre?
399
400 Rasmus: Jamen det er dejligt, når man kender dem, for så er det lidt nemmere at snakke med dem
401 også. Det er lidt bedre. Nu kender jeg ret mange derovre fra nu. Så er det lidt sjovere, når man
402 kender flere der, i stedet for at man over hovedet ikke kender nogen.
403
404 Interviewer: Nej.

405
406 Rasmus: Det synes jeg godt.
407
408 Interviewer: Så du kender mange nu, siger du, eller hvad?
409
410 Rasmus: Ja, dem der normalt er på H8, dem kender jeg stort set alle.
411
412 Interviewer: Gør du det?
413
414 Rasmus: Ja.
415
416 Interviewer: Og hvordan, snakker I meget sammen? Eller hvordan er det at være sammen med dem?
417
418 Rasmus: Det gør vi nogle gange.
419
420 Interviewer: Hvad kunne det være om bare?
421
422 Rasmus: Det er alt muligt forskelligt sådan. Nogle gange også hvis jeg skal til et eller andet, så er det
423 også nemmere at snakke med en om, hvad der så skal ske, og hvad jeg så skal.
424
425 Interviewer: Nå. Spørger du så hende, eller hvordan foregår det?
426
427 Rasmus: Ja det gør jeg nogle gange, hvis jeg ikke lige er sikker på, hvad jeg skal. Så spørger jeg nogle
428 gange dem.
429
430 Interviewer: Og ellers fortæller de dig, hvad der skal foregå eller?
431
432 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
433
434 Interviewer: Ja. Okay. Hvad sådan laver I, når I er sammen dig og sygeplejerskerne?
435
436 Rasmus: Vi laver egentlig ikke så meget. Men de pædagoger der er derovre, når man skal spise og
437 sådan noget, dem snakker jeg meget med. Når vi spiser i spisestuen, så snakker jeg meget med dem.
438 Ellers så laver vi ikke rigtig noget med dem.
439
440 Interviewer: Ikke med selve sygeplejerskerne?
441
442 Rasmus: Nej. Nogle gange når at der er et eller andet i legestuen, at de nogle gange er med til noget.
443 Hvis der er et eller andet med, at man sidder og tegner eller noget.
444
445 Interviewer: Så det er mest, hvis det har noget med behandling at gøre, at de er der eller hvad?
446
447 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
448
449 Interviewer: Ja. Ok. Er der noget sådan, som du må eller ikke må, når sådan sygeplejerskerne er der?

450
451 Rasmus: Næ, jeg kan egentlig ikke rigtig huske noget, jeg ikke må derovre, som jeg har fået at vide,
452 at det må jeg ikke. Det har jeg ikke fået noget at vide, så det ved jeg ikke.
453
454 Interviewer: Er der sådan forskel på, hvordan du kan sådan opføre dig? Altså hvis sygeplejerskerne
455 er der, eller hvis klovnen er der? Det er måske lidt på den måde.
456
457 Rasmus: Ja, jeg griner da mere, når klovnen er der, end når sygeplejerskerne er der (Rasmus siger
458 det med grinende stemme).
459
460 Interviewer: Ja. Ville det være mærkeligt, hvis de grinede lige så meget, hvis det kun var
461 sygeplejerskerne, der var der eller hvad?
462
463 Rasmus: Ja (Rasmus sige det med grinende stemme).
464
465 Interviewer: Ja. Det er ikke ligeså passende eller hvad?
466
467 Rasmus: Nej det kommer også an på, om de laver noget sjovt så.
468
469 Interviewer: Ja.
470
471 Pernille: Sygeplejerskerne snakker vi mere sådan med om din sygdom og dine blodprøver og sådan
472 nogle ting ikke også?
473
474 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
475
476 Pernille: Og de skal være med til at lægge drop og tage blodprøver og sådan nogle ting.
477
478 Rasmus: Det er spændende, når man kan se blodet løbe ind i det der glas.
479
480 Pernille: Ja, det er mere sådan nogle praktiske ting. Det er ikke sådan så meget. Det er sådan mere,
481 hvis du fortæller, at du har været på ferie og sådan nogle ting. Frida det er sådan vi plejer sjov og
482 ballade.
483
484 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
485
486 Interviewer: Så du snakker også nogle gange med sygeplejerskerne om din hverdag herhjemme og
487 sådan noget?
488
489 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
490
491 Interviewer: Ja.
492
493 Pernille: Og så er det mest med lægen, vi snakker, fordi at du har den samme læge altid.
494

495 Rasmus: Ja.
496
497 Pernille: Så det er den samme læge, vi har haft igennem tre og et halvt år. Så hun kender jo Rasmus
498 ud og ind. Så det er *hende*, der sådan spørger ind til sådan "Nå med hvordan går det så med
499 badminton?" og "Har I nu været i Lalandia igen?" eller.
500
501 (Rasmus og Pernille griner).
502
503 Pernille: Og "Er du nu blevet klippet korthåret?". Fordi han var langhåret sidst eller et eller andet
504 altså. Det er sådan mere Katja, der spørger om det ikke?
505
506 Interviewer: Ja.
507
508 Pernille: Og også Frida, fordi Frida kan også huske, når du har været langhåret og sådan nogle ting.
509
510 Rasmus: Ja (Rasmus siger det med grinende stemme).
511
512 Interviewer: Det er nok meget rart, at de kan genkende dig, ikke?
513
514 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
515
516 Interviewer: Ja. Kunne du godt tænke dig at være mere sammen med sygeplejerskerne, end hvad du
517 er nu, når du er der?
518
519 Rasmus: Næ, jeg synes egentlig, at det er lige tilpas. Jeg synes egentlig ikke rigtig, at jeg vil være
520 mere sammen med dem eller mindre sammen med dem.
521
522 Interviewer: Nej.
523
524 Rasmus: Jeg synes, det er fint.
525
526 Interviewer: Hvem var du så sammen med. Er det mor og far, der er med eller?
527
528 Rasmus: Nej, det er mor, fordi at far er på arbejde.
529
530 Interviewer: Og hvad med søskende, er de også med nogle gange?
531
532 Rasmus: Nogle gange hvis alle har fri, så tager vi hele familien derhen og så låner vi billetter til XX
533 (anonymiseret forlystelsesattraktion), og så tager vi derover.
534
535 Interviewer: Nå.
536
537 Rasmus: Det gør vi tit (Rasmus siger det med grinende stemme).
538

539 Interviewer: Det gør I tit? Nå det lyder hyggeligt. Tænker du ellers meget på Frida eller
540 sygeplejerskerne og sådan noget, når du er hjemme her i hverdagen?
541
542 Rasmus: Nej, egentlig ikke. Det er mest, når jeg er derovre.
543
544 Interviewer: Hvad med sådan inden du skal på hospitalet, er der så noget, du ser sådan frem til?
545
546 Rasmus: Næ, ikke rigtig. Næ ikke specielt. Jo hvis jeg skal i XX (anonymiseret forlystelsesattraktion),
547 eller hvis jeg skal i Ikea og spise noget, så ser jeg frem til det.
548
549 Interviewer: Det er det, du ser frem til.
550
551 Rasmus: Vi plejer tit at spise derovre. Så tager vi på Jensens Bøf hus eller i Ikea og spiser. Det gør vi
552 nogle gange.
553
554 Interviewer: Ja.
555
556 Rasmus: Det er sjovt.
557
558 Interviewer: Så er det ikke sådan Frida, du glæder dig til at se eller noget, når du skal på hospitalet?
559
560 Rasmus: Næ, da er det sjovt, når hun kommer.
561
562 Interviewer: Det er mere på den måde. Har du noget? (interviewer henvender sig til observatør).
563
564 Observatør: Ja jeg tænkte, du har også været indlagt derovre over længere tid, eller du har kun de
565 fire timer i døgnet?
566
567 Rasmus: Jeg har været længere tid, hvor jeg har været derinde i en uges tid, hvor jeg har været
568 derovre.
569
570 Observatør: Synes du så også, at Frida var der nok, eller ville du gerne have haft, at hun var der
571 mere, mens du var indlagt?
572
573 Rasmus: Der synes jeg, at hun var der nok. Men det var så ikke alle dage, hun var der, fordi at hun er
574 der kun om tirsdagen derovre...
575
576 Pernille: Og der var det svært, fordi du havde det så dårligt lige der. Det var der i starten, hvor han
577 var allermest syg.
578
579 Rasmus: Nej, det var ikke det.
580
581 Pernille: Jo.
582
583 Rasmus: Det var der, jeg ikke kunne gå, det var på Hospital C.

584
585 Pernille: Ja, men det var der, hvor du skulle opereres og sådan noget, hvor at...
586
587 Rasmus: Nå ja...
588
589 Pernille: Du var så dårlig, at du råbte og du skreg, når du skulle have taget blodprøver og sådan nogle
590 ting, så, tror jeg ikke. Der kunne de nok godt have brugt hende noget mere. Hun var med til opera -
591 altså hun gik med op den dag, hvor han skulle opereres, fordi de blev nødt til at give ham sådan
592 noget beroligende og han bloppede helt ud, fordi han kunne slet ikke samarbejde. For han var også
593 kun syv på det tidspunkt, så det var sådan lidt.
594
595 Observatør: Det er heller ikke altid sjovt, det man skal på hospitalet.
596
597 Pernille: Der er også forskel på at være syv og så være elleve år nu, altså. Nu, hvor vi kommer
598 derover, så er Rasmus jo altså totalt samarbejdsvillig, og vi har bare en rød tråd, vi ligesom følger de
599 der tre-fire timer, vi er derovre, hvor det bare kører, så det er sådan ud af døren igen.
600
601 Rasmus: Ah. Ikke *lige* når de stikker forkert, så jeg skal stikkes fem gange.
602
603 Pernille: Nej, ikke sådan hvor du græd ordenligt, som du gjorde i starten. Altså, det er ikke.
604
605 Rasmus: Nej, det er bare sjovt, hvis de fejler hele tiden, for så plejer jeg at sige "det er kun de rigtig
606 gamle, der kan ramme ordenligt" (Rasmus griner).
607
608 Pernille: Ja. Altså der i starten var vi nogle gange tre om at holde ham, når han bare skulle have taget
609 blodprøver. Så altså dengang kunne man jo godt have brugt klovnen noget mere.
610
611 Observatør: Men der var den der slet ikke?
612
613 Pernille: Jo, men også kun om tirsdagen.
614
615 Observatør: Var det så bedre, når de var der?
616
617 Pernille: Jamen altså lige præcis den dag i hvert fald, hvor han skulle op på OP (operationsgangen),
618 var Frida der jo og gik med derop. Og det var jo en kæmpe hjælp, altså også for mig. Fordi at jeg
619 skulle jo have [...] det der beroligende medicin i ham, fordi at vi kunne slet ikke. Han sparkede ud
620 efter sygeplejerskerne og råbte alle mulige grimme ord efter dem altså. Og slet ikke. Man han var
621 også rigtig, rigtig dårlig og kunne slet ikke gå på det tidspunkt. Så han var jo i krise, og moren var nok
622 også lidt. Så bare det at skulle sidde og tvinge medicin i sin søn for at han så kunne blive nærmest
623 halv bevidstløs ikke også og så alle mulige mærkelige ting. Så bare det at hun gik med derop, var jo
624 en kæmpe hjælp. Men altså, den hjælp kunne man så godt have brugt...
625
626 Observatør: Tidligere?
627

628 Pernille: Når han så også skulle have taget blodprøver og over i ambulatoriet, der var vi to voksne
629 mænd og mig til at stå og holde ham ikke også? Altså. Sådan nogle oplevelser har jo ikke været rare
630 for ham. Men sådan er det jo slet ikke mere.
631

632 Observatør: Var den samme dag også, eller var det nogle andre dage? [...] den dag?
633

634 Pernille: Nej, det var nogle andre dage. Det har været, når vi har været ovre i ambulatoriet til kontrol
635 og sådan nogle ting i starten.
636

637 Rasmus: I starten.
638

639 Pernille: Altså. Han har også været indlagt på Hospital C, hvor vi har været fem mand om at holde
640 ham til en [...]. Altså en rygmarsundersøgelse, ikke også? Altså, det er jo heller ikke optimalt til et
641 syvårigt barn.
642

643 Rasmus: Det var der, jeg ikke kunne gå bagefter.
644

645 Pernille: Ja.
646

647 Observatør: Det lyder ikke så rart.
648

649 Pernille: Så der har været mange ting, hvor jeg godt kunne have ønsket, at klovnene havde været der
650 og kunne hjælpe ham ikke også? På Hospital C gav Frida ham en ønskesten. Som han faktisk brugte
651 rigtig meget.
652

653 Interviewer: Hvad er det? En ønske hvad?
654

655 Rasmus: En ønskesten.
656

657 Interviewer: Nå sten.
658

659 Pernille: Ja en sten.
660

661 Observatør: Hvordan brugte du den så? Kan du huske det, da du fik den?
662

663 Rasmus: Jeg kan godt huske da jeg fik den, men jeg kan egentlig ikke rigtig huske, hvornår jeg brugte
664 den.
665

666 Pernille: Du lå også en uge på Hospital C med hovedpine.
667

668 Rasmus: Ja, det var noget med, når jeg havde det dårligt, så brugte jeg den. Det kan jeg huske.
669

670 [...] (Flere snakker samtidig).
671

672 Pernille: Men der er jo forskel. Jeg kan jo mærke en tydelig forskel, hvordan hun opfører sig, da han
673 var syv år, og så hvordan hun er med ham nu. Altså og det er jo.
674
675 Interviewer: Fordi, han er blevet ældre?
676
677 Pernille: Ja, ja.
678
679 [...] (Flere snakker samtidig).
680
681 Pernille: Ja, ja. Og i starten tænkte jeg sådan, "gad vide om Rasmus stadigvæk synes det er sjovt, at
682 hun kommer ind eller om han synes, det er pinligt" (Pernille siger det med grinende stemme). Men
683 han synes *stadigvæk*, at det er sjovt, og hun laver jo også fis med *mig*, når hun er der, ikke også?
684
685 Rasmus: Ja (Rasmus siger det med grinende stemme).
686
687 Pernille: Sidste gang fik jeg en hjerteblomst eller en hjerteballon af hende ikke også?
688
689 Rasmus: Ja, og far han skulle, på et tidspunkt da han havde fået lov...
690
691 Pernille: Far fik klemmer i håret og...
692
693 Rasmus: Ja og han...
694
695 Pernille: Rød næse på og...
696
697 Rasmus: Ja det var fordi, at så nogle gange, så skal jeg åbenbart opereres. Så skal jeg ha' sådan en
698 sprøjte med ingenting i eller nål overhovedet, og så skal jeg ha' sådan en rød næse på.
699
700 Pernille: Så får du opereret din næse.
701
702 (Alle griner)
703
704 Pernille: Så.
705
706 Rasmus: Nej, hvad er det hun kalder det?
707
708 Pernille: Hun kalder det ikke en operation, vel? Det er også Alfi, der plejer at operere, er det ikke?
709
710 Rasmus: Jo. Det er sådan, klip-saks, et eller andet noget.
711
712 Pernille: Hun kan *stadigvæk* fange ham, selvom han så er blevet elleve år.
713
714 Interviewer: Ja, ikke?
715

716 Pernille: Så hvor jeg tænkte sådan "Ah, gad vide om det vil være pinligt han synes [...]". Om han så
717 gerne vil have, at jeg prøver at lukke døren og holde hende ude, men altså det vil han ikke.
718
719 [...] (Flere snakker samtidig).
720
721 Observatør: [...] at lave sjov med.
722
723 Pernille: Ja.
724
725 Observatør: Kan du huske dengang hun var med oppe på operationsgangen med sæbeboblerne?
726
727 Rasmus: Ja, det kan jeg godt lidt huske. Ikke det hele, men noget af det kan jeg godt huske.
728
729 Observatør: Så i starten var det ikke så sjovt, fordi hun ikke var der? Kan du så huske, da hun kom,
730 blev det så lidt rarere, selv om det selvfølgelig ikke var så sjovt?
731
732 Rasmus: Jeg kan i hvert fald godt huske, at det var rart, da hun kom.
733
734 Observatør: Men var det fordi, hun fik dig lidt til at glemme det, der ikke var så sjovt?
735
736 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
737
738 Observatør: Med sæbeboblerne og hun fik skæld ud.
739
740 Rasmus: Ja (Rasmus griner).
741
742 Observatør: Hvordan tror du, det ville være, hvis der *slet* ikke var nogen klovn på hospitalet? Tror du
743 så, det ville være okay stadigvæk at være på hospitalet eller kedeligere eller?
744
745 Rasmus: Hm. Ja, det ville bare være mere kedeligt at være der, hvis de ikke var der. Så ville der ikke
746 være så meget at lave. Enten at sidde og kigge ud i luften og spille iPad og se fjernsyn, når man er
747 derovre.
748
749 Interviewer: Så ville der ikke være så mange andre, der kunne lave sjov?
750
751 Rasmus: Mm (indikerer enighed).
752
753 Pernille: Det er et godt afbræk i hvert fald, når man er der, synes jeg. Men jeg synes, de er gode til
754 også altså. De er gode til også at lave nogle andre ting altså. Forrige gang vi var der, var der også
755 tryllekunst nede i den der forgang.
756
757 Rasmus: Og med den der kæmpe hund der.
758

759 Pernille: Ja, altså. Og igen selvom Rasmus er elleve år, så fanger det alligevel, fordi så sker der noget
760 andet, og vi fik lov selv, selvom vi egentlig ikke må forlade afdelingen. Jeg er jo sygeplejerske. Så fik
761 vi lov til at forlade afdelingen, selvom han fik medicin, så måtte vi godt sidde ned i forhallen.
762

763 Observatør: Det var dejligt, hvad?
764

765 Rasmus: Ja.
766

767 Pernille: Og se tryllekunst. Så jeg synes, de er gode til at lave nogle ting. Men altså, det er da klart,
768 når han skal ligge der og have medicin, så er det et godt afbræk, at Frida hun kommer og lige tager
769 et kvarter [...]
770

771 Observatør: Kommer I så altid om tirsdagen, fordi hun kommer om tirsdagen? Prøver I så at få, så at
772 du også kan være der om tirsdagen?
773

774 Rasmus: Jeg ved det ikke.
775

776 Pernille: Det er bare en aftale, at vi er der om tirsdagen, og så holder vi fast i det.
777

778 Rasmus: Det er både godt, fordi at det er der, hvor den gode mad er, og det er der, hvor Frida er der.
779

780 Observatør: Så der er to gode ting.
781

782 (Alle griner).
783

784 Interviewer: To bonus.
785

786 Pernille: Vi skal altid blive til frokost ikke også?
787

788 Rasmus: Ja.
789

790 Pernille: Hvis vi ikke har andre aftaler om frokost.
791

792 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
793

794 Interviewer: Går hun så efter frokost eller hvad?
795

796 Rasmus: Det ved jeg ikke. Det lægger jeg egentlig ikke mærke til, hvornår hun går og kommer.
797

798 Interviewer: Nej.
799

800 Rasmus: Det er mere, så kan jeg bare høre hendes fløjte.
801

802 Interviewer: Hvad?
803

804 Rasmus: Lige pludselig så kan jeg bare høre hendes fløjteklaver ting.
805
806 Observatør: Nå så kan du høre, hvornår hun er på gangen?
807
808 Rasmus: Ja, så ved jeg, at hun er der.
809
810 Observatør: Så er hun på vej.
811
812 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
813
814 Interviewer: Bliver du så glad, når du kan høre, at hun er ude på gangen?
815
816 Rasmus: Ja, det gør jeg.
817
818 Interviewer: Ja.
819
820 Pernille: Så venter du på, at hun kommer ind til dig, ikke også?
821
822 Rasmus: Ja.
823
824 Pernille: Fordi at du ved godt, hun kommer ind.
825
826 Rasmus: Så kan jeg både høre, hvem det er. Om det kun er Alfi, der er der, eller om det kun er Frida,
827 der er der eller om begge to er der. Det kan jeg høre på deres instrumenter.
828
829 Pernille: Du siger også nogle gange, jeg lige skal gå ud os se, om de er derude, ikke også?
830
831 Rasmus: Mm (indikerer et ja). Nogle gange hvis de ikke kommer til tiden.
832
833 Interviewer: Kommer de ikke til tiden altid?
834
835 Rasmus: Ej.
836
837 Pernille: Ej, men de er der altid om formiddagen.
838
839 Rasmus: Ja, så er det ikke altid. Så nogle gange keder man sig lidt, hvis de kommer noget tid for sent.
840
841 Observatør: Ja, det kan jeg godt forstå, når man lige troede, de kom.
842
843 Pernille: Men de er gode til både at tage de børn, der er oppegående og så komme ind til alle dem
844 på stuerne. Så de er gode til at sådan komme rundt, og så er de gode til at komme ind til Rasmus
845 altid, fordi de ved, at han er der.
846
847 Rasmus: Ja.
848

849 Pernille: Og de kan se, han er der. Så kommer de altid ind der, så.
850
851 Interviewer: Ja. Det må være meget rart. Synes du, at der er stor, nu kan jeg ikke helt huske, om jeg
852 har spurgt om det, det kan godt være, men om synes du, der er sådan stor forskel på, ligesom
853 hvordan du er, når du er hjemme eller i forhold til på hospitalet?
854
855 Rasmus: Næ. Når klovnen er der, så griner jeg i hvert fald mere. Ellers så er der ikke.
856
857 Interviewer: Nej.
858
859 Observatør: Har du fortalt klovnene, at du går til Taekwondo og badminton?
860
861 Rasmus: Ja de har spurgt ind til før, hvad jeg går til. [...]
862
863 Observatør: Viser du dem så lige nogle taekwondo tricks?
864
865 Rasmus: Nej, det kan jeg ikke rigtig, når jeg har drop (Rasmus siger det med grinende stemme).
866
867 (Alle griner)
868
869 Observatør: Nå, det er selvfølgelig lidt svært. Det kan jeg godt se.
870
871 Interviewer: Men kan du ellers sådan. Nu hører jeg, at du går til taekwondo og sådan, selvom du har
872 den her sygdom, så kan du godt lave de samme ting, som andre børn på din alder?
873
874 Rasmus: Ja, det kan jeg godt. I hvert fald når jeg ikke sådan har ondt i mine led, så kan jeg godt.
875
876 Interviewer: Mm (indikerer forståelse). Har du ellers? (Interviewer henvender sig observatør).
877
878 Observatør: Nej.
879
880 Interviewer: Har du ellers noget, du kunne tænke dig at tilføje, eller er der noget du?
881
882 Rasmus: Nej, det tror jeg ikke.
883
884 Interviewer: Noget du havde tænkt på, inden vi kom, at du ville fortælle eller noget?
885
886 Rasmus: Næ. Der er ikke lige noget, jeg har tænkt på.
887
888 Interviewer: Nej.
889
890 Observatør: Har du? (Observatør henvender sig til Pernille).
891
892 Pernille: Nej, det tror jeg ikke. Jeg tror, Rasmus har sagt det, han ville sige. Du er god til at svare for
893 dig selv ikke også?

894
895 Rasmus: Ja (Rasmus griner).
896
897 (Interviewer og observatør fortæller, at vi vil besøge børneafdelingen dagen efter, hvor vi skal følge
898 Frida. Interviewer fortæller, at hun aldrig har mødt en hospitalsklovn før. Dertil siger Pernille
899 følgende).
900
901 Pernille: Jeg har faktisk set hende gå ud af sin rolle faktisk i hendes tøj en gang. Det var første gang
902 jeg mødte hende, og det var faktisk, da hun fulgte Rasmus op til operationsstuen, fordi det var så
903 voldsomt. For da han var kommet ind på OP stuen (operationsstuen), når hun skulle følge mig ned,
904 så siger hun: "Nu gør jeg noget, jeg *aldrig* gør", og så tog hun hendes normale stemme på og siger:
905 "Nu går jeg ud af rollen, fordi det føles så mærkeligt at gå her og lege klovn, når vi skal snakke
906 alvorligt", siger hun. (Pernille siger de sidste sætninger med grinende stemme).
907
908 Interviewer: Ja selvfølgelig.
909
910 Pernille: Så på vej ned til afdelingen, der snakkede hun faktisk almindeligt, selvom hun havde
911 klovnetøj på.
912
913 Interviewer: Nå hun havde klovnetøj på?
914
915 Pernille: Ja. Og det siger hun, at det gør hun faktisk aldrig. Men det var sådan en undtagelse, fordi at
916 det havde været så voldsom en oplevelse, fordi Rasmus havde været så voldsom i hans reaktion på
917 den der OP. Så det er den eneste gang.
918
919 Observatør: Men vi har aldrig mødt hende som klovn, så det glæder vi os til. Det bliver lidt sjovt at
920 se.
921
922 Pernille: Det er også derfor, hun spurgte Rasmus med det samme, når hun kom ind, fordi hun vidste
923 jo, at Rasmus har. Hun har fulgt Rasmus i tre og et halvt år ikke også? Hun siger, hun kender ham jo
924 og hun ved, Rasmus kommer derovre. Nogle gange kommer han derover hver fjerde uge til medicin.
925 Så han er kommet der ret tit, så han har mødt Frida *ret* mange gange og Alfi.
926
927 Interviewer: Har der været sådan perioder, hvor du har været længe indlagt sådan?
928
929 Rasmus: Ja i starten, for der måtte jeg ikke få dosen sådan hurtigt ind. Nu må jeg få den ind over en
930 time. Før måtte jeg...
931
932 Pernille: Nej, vi har aldrig været indlagt over en uge.
933
934 Interviewer: Nå, det har I ikke?
935
936 Pernille: Nej, det har vi ikke. Nej. Vi har været indlagt i en uge. Det er det højeste, både på Hospital C
937 og på Hospital A. Nu der får han en masse medicin, immunhæmmende, der kan holde sygdommen
938 nede. Så jeg giver ham selv medicin, indsprøjtninger herhjemme om lørdagen og så får han

939 remicade, det er sådan noget biologisk medicin, som man kun må give på sygehusene, og derfor skal
940 vi køre derover hver ottende uge. Og hver ottende uge er det længste, der må gå imellem. Og fire
941 uger skal der gå imellem. Så vi svinger nogle gange med fire uger og nogle gange med otte uger
942 imellem.
943
944 Interviewer: Okay.
945
946 Rasmus: Nogle gange seks uger.
947
948 Pernille: Nogle gange seks uger, ja.
949
950 Observatør: Så det er afhængig af, hvor godt du tager imod medicinen?
951
952 Pernille: Ja det er alt efter, når han så har lidt tilbagefald med nogle hævede led og sådan noget, så
953 ændrer vi det til hver fjerde uge eller hver sjette uge.
954
955 Rasmus: Eller hvis jeg har det der for lavt eller for højt levertal, så kan det være, jeg kan få medicinen
956 herhjemme. Men så kan det være, jeg bliver allergisk overfor det.
957
958 Pernille: Ja. Og så dør han med regnbuehindebetændelse i det ene øje. Så vi går også til øjenlæge
959 ovre på Hospital A hver ottende uge. Og så lige nu dør han med migræne, så derfor skal han i MR-
960 scanneren i morgen.
961
962 Observatør: Har du prøvet det før, at være i sådan en?
963
964 Rasmus: Ja, en del gange.
965
966 Pernille: Ja det er tredje gang, vi skal til det.
967
968 Interviewer: Var det her på Hospital D?
969
970 Pernille: Det var på Hospital D. Så i morgen skal han på Tandlægehøjskolen, og det er én gang om
971 året, og det falder selvfølgelig sammen i morgen (alle griner). Og så skal han i MR-scanneren på
972 Hospital D.
973
974 Rasmus: Og det skal jeg klokken halv seks om aftenen. Det gider jeg ikke til. Jeg vil hellere sove.
975
976 Pernille: Så vi har et stramt program i morgen også.
977
978 Interviewer: Nu kunne jeg se, at du gjorde sådan "yes" til Hospital D og "øv" til Hospital A
979 (interviewer illustrerer med armene). Er det kedeligt at skulle til?
980
981 Rasmus: Køreturen er så kedelig. Jeg falder altid i søvn, og det er mega irriterende, for så får jeg ondt
982 i nakken. Det er irriterende.
983

984 Pernille: Vi har sådan en fast rutine, når vi kører til Hospital A, ikke også?
985
986 Rasmus: Men det er sjovt om morgenen, når vi kører til Hospital A, fordi der hører vi det der Nova
987 FM.
988
989 Observatør: Så det er bedst om morgenen.
990
991 Rasmus: Ja.
992
993 Pernille: På vejen sover du, så er du lidt træt, når du har fået medicin og sådan noget.
994
995 Interviewer: Så det er mere køreturen som du ikke gider, end at det er hospitaler eller hvad?
996
997 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
998
999 Pernille: Ja. Det er fint nok, når vi kommer derover.
1000
1001 Rasmus: Mm (indikerer et ja).
1002
1003 Interviewer: Ja.
1004
1005 Observatør: Er det det? (Observatør henvender sig til interviewer).
1006
1007 Interviewer: Ja det tror jeg, det er.
1008
1009 (Interviewet afrundes).